

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๓๙

.....

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติ-
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลเมืองพนังนิคมโดยคณะเทศมนตรีขอเสนอร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบ-
คุมกิจการ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อสภาเทศบาล เพื่อประกาศใช้เป็นเทศบัญญัติของเทศบาลเมือง-
พนังนิคม

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ประกอบด้วยได้มีกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
ในการออกใบอนุญาต เพื่อให้เทศบาลดำเนินการควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในลักษณะที่เป็นการ
ค้าและกำหนดกิจการที่ต้องควบคุมยกยิบบังคับมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อ
ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชน ตลอดจนกำหนดเงื่อนไขในการขอใบอนุญาต และควบคุมประกอบ
กิจการที่ได้กำหนดให้ควบคุม ปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะหลักสุขาภิบาล และได้มีประกาศกระทรวงสาธารณสุข
ที่ ๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ ประกาศเพิ่มเติมกิจการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็น
อันตรายต่อสุขภาพ จาก ๑๒๕ ประเภทมาเป็น ๑๓๐ ประเภท จึงจัดทำเทศบัญญัตินี้ เพื่อใช้เป็นหลักในการ
ปฏิบัติงานของท้องถิ่นต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพนัสนิคม

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๓๘

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๔ และ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลเมืองพนัสนิคมโดยความเห็นชอบจากสภา เทศบาลเมืองพนัสนิคมและโดยอนุมัติของผู้อำนวยการจังหวัดชลบุรี จึงตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า " เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพนัสนิคม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๓๘ "

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองพนัสนิคม ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศโดย เปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองพนัสนิคมแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพนัสนิคม เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจ เป็นอันตรายแก่สุขภาพ พ.ศ. ๒๕๒๓

(๒) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพนัสนิคม เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจ เป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๕

(๓) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพนัสนิคม เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจ เป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘

(๔) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพนัสนิคม เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจ เป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อมบังคับ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้ในเทศบัญญัตินี้ซึ่งขัดหรือแย้ง กับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

" เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองพนัสนิคม

" เจ้าพนักงานสาธารณสุข " หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕. ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งได้ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในเขตเทศบาลเมืองพนัสนิคม

๑. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

- (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง
- (๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม
- (๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือทำกิจการอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเราชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

- (๔) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานจำหน่ายอาหาร การเรขาย การขายในตลาดและกรฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๕) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมีไคฟอก
- (๖) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมีไคแปรรูป
- (๗) การเลี้ยงหนังสัตว์ เ็นสัตว์ ไข่สัตว์
- (๘) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเรขาย และการขายในตลาด
- (๙) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์
- (๑๐) การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์
- (๑๑) การสะสมหรือการอ้างครั่ง

๓. กิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

- (๑๒) การผลิตเนย เนยเทียม
- (๑๓) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เตาเจียว ซีอิ้ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๔) การผลิต การหมัก การสะสมข้าวรา ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๕) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๖) การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเรขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๗) การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูขบ ใส่กรอก หมูทิ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเรขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๘) การผลิตเต้าหู้ ขนมัน กวยเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู วุ้นเส้น เก๋มมื่อ
- (๑๙) การผลิตมะพร้าว
- (๒๐) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ซาลา หรือภาชนะอื่นใด

- (๒๑) การประกอบกิจการการทำเหมืองแร่ ขนแร่ ขนหิน ขนเปลือก
  - (๒๒) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการท่องเที่ยว ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
  - (๒๓) การผลิตน้ำตาล น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำดื่ม เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋องขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
  - (๒๔) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
  - (๒๕) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนมวัว
  - (๒๖) การผลิต การแบ่งบรรจุเกลือแกง แอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู
  - (๒๗) การถลุงถ่านหิน
  - (๒๘) การผลิตถ่านหินถว้เครื่องจักร
  - (๒๙) การผลิตผงชูรส
  - (๓๐) การผลิตน้ำกลั่น นำบริโภค
  - (๓๑) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
  - (๓๒) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดอื่น ๆ
  - (๓๓) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
  - (๓๔) การผลิตขนมปัง คุกกี้โรนีส หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
  - (๓๕) การประกอบกิจการท่องเที่ยว แข่งขันอาหาร
  - (๓๖) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการผลิตในครัวเรือน
  - (๓๗) การเก็บ การกวนอาหารถว้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
๔. กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง
- (๓๘) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาถว้เครื่องจักร
  - (๓๙) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แปรงฟัน ฝ้ายเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ
  - (๔๐) การผลิตยาสี ผลิตภัณฑ์จากยาสี
  - (๔๑) การผลิตน้ำฟันทันแดด ยานิตแดล ฝอยน้าย ฝอยน้าเรจรูป
  - (๔๒) การผลิตผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
๕. กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- (๔๓) การตัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
  - * (๔๔) การล้าง การอบ การรม การผสมยางกิบ
  - (๔๕) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันถว้เครื่องจักร
  - (๔๖) การสีข้าวถว้เครื่องจักร

(๕๗) การนลิกยาสูบ

(๕๘) การชัก การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕๙) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๕๑) การผลิตไขมันหรือวัตถุคล้ายคอกด้วยเครื่องจักร

(๕๑) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายบนสำปะหลัง

๖. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโลหะ หรือแร่

(๕๒) การผลิตโลหะเป็นการแกะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๕๓) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจกรรมใน (๑)

(๕๔) การถึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือกำลังหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจกรรมใน (๑)

(๕๕) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจกรรมใน (๑)

(๕๖) การฉัก การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจกรรมใน (๑)

(๕๗) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๗. กิจกรรมเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๕๘) การต่อ การประกอบ การแกะ การปะทุ การพ่นสี การพ่นสารกัมมันตภาพรังสียานยนต์

(๕๙) การตั้งศูนย์วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๖๐) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไวบริกาหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๖๑) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๖๒) การขัด การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๖๓) การปะ การเชื่อมยาง

(๖๔) การอัดยางรมควัน ยางเส้น

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับไม้

(๖๕) การผลิตไม้ขัดไฟ

(๖๖) การเขี่ย การขอย การชัก การไส การเจาะ การซุงร่อง การทำค้ำ หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๖๗) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพัน การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

- (๖๔) การอวย
- (๖๕) การผลิตชุด ควบคุมเครื่องจักร
- (๖๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (๖๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ
- (๖๘) การเย็บกระดาษ หรือการสะสมงาน

๙. กิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

- (๗๑) การประกอบกิจการอาม อิม นาค
- (๗๒) การประกอบกิจการสถานอาบน้ำ อิมโอน่า อิมสปูนไฟร
- (๗๓) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๗๔) การประกอบกิจการซอกัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๗๕) การประกอบกิจการโรงมหรสพ
- (๗๖) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องแก๊ง คีส์โกเทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๗๗) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๗๘) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีเสียงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๗๙) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ในอาหาร ที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าว ในสถานพยาบาลตามกฎหมาย หมายว่าควบคุมสถานพยาบาล
- (๘๐) การประกอบกิจการสวนสนุก ภูเขา
- (๘๑) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดลอม
- (๘๒) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

๑๐. กิจการที่เกี่ยวข้องกับ

- (๘๓) การบินต้าย การรถอ้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยที่กระทัดตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป
- (๘๔) การสะสมปอ ป่าน ฝ่ายหรืออื่น
- (๘๕) การปั่นฝ้ายหรือปั่นด้วยเครื่องจักร
- (๘๖) การทอเสื้อ กระสอบ เรบ หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๘๗) การเข้มน้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๘๘) การพิมพ์ หรือการพิมพ์สิ่งทออื่น ๆ
- (๘๙) การซัก การอบ การรีด การอัดกั้มผ้าด้วยเครื่องจักร

(๙๖) การขอม การกักสีน้ำหรือสีทองอื่น ๆ

๑๑. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับดิน หิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๙๓) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๙๔) การระเบิด การโบ้ การปั้นดินด้วยเครื่องจักร
- (๙๕) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๙๖) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๙๗) การเจาะในเพชร หอย หิน กระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๙๘) การเลื่อย การตัด หรือการประกับหินเป็นลึงของทาง ๆ
- (๙๙) การผลิตขอลถ ฟูฟาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
- (๑๐๐) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ฝาเบรค ฝาล้อ กระจับเบื้องผนัง กระจับเบื้องยาง ฝา เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
- (๑๐๑) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐๒) การผลิตกระดามทราย
- (๑๐๓) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๑๒. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับไมโคร เลียม อานหิน สารเคมี

- (๑๐๔) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด คาง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย
- (๑๐๕) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
- (๑๐๖) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันไมโคร เลียมหรือผลิตภัณฑ์ไมโคร เลียมต่าง ๆ
- (๑๐๗) การผลิต การสะสม การขนส่งอานหิน อานโลก
- (๑๐๘) การขนส่ง ยกเว้นกิจการใน ๘ (๑)
- (๑๐๙) การประคิมสิ่งของ เครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอสต์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑๐) การโบ้ การบดขยี้
- (๑๑๑) การยัดสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๑๑๒) การผลิต การล้างสีรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนต์
- (๑๑๓) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอสต์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑๔) การผลิตพลาสติก เซลลูลอสต์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑๕) การผลิต การบรรจุสารเคมีกับเพลิง
- (๑๑๖) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๑๗) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสาร เคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๑๘) การผลิตเซตแล็คหรือสาร เคลือบเงา

(๑๑๘) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหนะนำโรค

(๑๒๐) การผลิต การบรรจุ การสะสมภาว

๑๓. กิจการอื่น ๆ

(๑๒๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะ เกี่ยวกับควยเครื่องจักร

(๑๒๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๑๒๓) การผลิตเย็บ เย็บไหมหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียนหรือการฉายเอกสาร

(๑๒๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ทำจาก ใยเส้นหรือเส้นใย

(๑๒๖) การประกอบกิจการ โกดังสินค้า

(๑๒๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช่แล้ว

(๑๒๘) การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุพิมพ์สิ่งทอ

(๑๒๙) การก่อสร้าง

ข้อ ๖. เมื่อพ้นกำหนด ๕๐ วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัติ เทศบาลเมือง สนับสนุนแล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕. ในลักษณะที่เป็นการค้า ในเขตเทศบาลเมือง สนับสนุน เว้นแต่จะใคร่มีใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าที่กำหนดไว้ควบคุมในเทศบัญญัตินี้ ต้องยื่นเรื่องขอใบอนุญาตตามแบบที่โลกกำหนดไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และกองปฏิบัติการ รวมทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค้านั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นโลกกำหนดไว้ความครบถ้วนดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องอยู่ในทำเลที่จะทำวางระบายน้ำโสโครกได้อย่าง เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) กองจัดทำวางระบายน้ำ หรือรับน้ำโสโครกด้วยตุ๊กตาว มีลักษณะเรียบร้อยไม่ซึมไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ไปเป็นที่ เกิดครอนแก๊วในทางสาธารณะ หรือแก๊วอาศัยใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยตุ๊กตาว เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีข้อพิงน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครกไขมัน ในถูกของทางหลักสูธาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความกระเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่อุปกรณ์ที่อยู่ข้างเคียงขอท่านตังกล่าว ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

- (๗) ทองจักษ์ ใหม่น้ำสะอาด เชียงทองแกกกิจการค้านั้น
- (๘) ทองมีหรือทองรับชยะมุกดน้อย และสิ่ง เปรอะเปื้อนอันใดซึ่งลักษณะ เพียงพอ
- (๙) โดยความเห็นชอบของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ทองจักษ์ใหม่ส่วนอันใดซึ่งลักษณะ

จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนเฝ้าการอยู่ในสถานะนั้น และทองทั้งอยู่ในท่าที่ เหนือสมควร ทั้งการกำจัดจุจจาระ
ควมวิธีที่ถูกตามหลักสุขาภิบาล

- (๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ทองมีอยู่ และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวาง เพียงพอ
- (๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือฝังสินค้า ทองมีสำหรับตากหรือฝังสินค้าตากที่ เจ้าพนักงาน

สาธารณสุข เห็นชอบ

- (๑๒) ปฏิบัติการอื่นใด เกี่ยวด้วยคุณลักษณะที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นชอบ

ข้อ ๘. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจขออนุญาตผู้รับใบอนุญาต งดเว้นปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด
ไว้ในข้อ ๗. เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการค้า แต่ละ
ประเภทซึ่งใดความคุ้มครองนั้นก็ได้

ข้อ ๙. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นใดพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตใดปฏิบัติตามครบถ้วน
ตามความในข้อ ๗. หรือข้อ ๘. และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพของประชาชนก็ให้ออก
ใบอนุญาตให้ตามที่กำหนด

ผู้ใดรับใบอนุญาตทางชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน
นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้รับใบอนุญาต ใดรับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงาน-
ท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบ
ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ใดรับใบอนุญาตจะได้ออกเลิกการค้าเป็นการซึ่งให้ควบคุมนั้นก่อนถึง
กำหนดการที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

การแจ้งความวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทน
หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณีทราบ ในกรณีไม่พบตัว หรือไม่ยอมรับหนังสือหรือหนังสือ
การแจ้งหรือคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดหนังสือนั้นไว้ไม่ให้เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงาน
ทำการของผู้ดำเนินการซึ่งให้ควบคุมและให้ถือว่า ผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือ
วันมีหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์ขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอกต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตามแบบที่ เทศบาล เมืองพาณิชย์กำหนด พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๑๑. ใบอนุญาตให้เมื่ออายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของ
เทศบาล เมืองพาณิชย์

ข้อ ๑๒. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำร้องบอกเลิก
การค้าเป็นการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่ เทศบาล เมืองพาณิชย์กำหนด

ข้อ ๑๓. หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำร้องต่อ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่ เทศบาล เมืองพาณิชย์กำหนด

ข้อ ๑๔. หากปรากฏว่า ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบอนุญาตใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใดทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๕. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ยังประกอบกิจการนั้น

ข้อ ๑๖. ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ที่ใดกำหนดเป็นกิจการซึ่งให้ความคุ้มครองจะ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวด้วยลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาความสะอาดสถานที่ ตามเงื่อนไขที่ใดกำหนดไว้ในข้อ ๗. หรือข้อ ๘. ในอยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาดกลางสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาด

(๒) ต้องประกอบกิจการค้าภายในเขตสถานที่ และตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัตถุหรือวัตถุแห่งการค้าจัดให้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้น ให้ออกจากฝุ่นละอองแมลงวันและสัตว์อื่น ๆ

(๔) ต้องรักษาสถานที่มิให้เป็นที่เพาะพันธุ์ของแมลงวัน บุงหรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ

(๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่าง เพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เข้าวัดสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบการงานนั้นได้ ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๑๗. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะ ไว้ในใบอนุญาตประกอบกิจการแต่ละประเภทซึ่งให้ความคุ้มครอง

ข้อ ๑๘. ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งให้ความคุ้มครองตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ ๑๖. หรือเงื่อนไขโดยเฉพาะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ภายในเวลาที่เห็นสมควร ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๑๙. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้กระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขของเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขโดยเฉพาะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ขอ ๒๐. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการขอ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งให้
ควบคุมตามอัตราขายเทศบัญญัติ
ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ สถานวิสาหกรรมการค้าประเภทเดี่ยวและสำรับสถานที่แห่งเดียวว่าประกอบกิจการค้า
ซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเกินอัตราแต่
ประเภทเดี่ยว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงครั้งเดียว

ขอ ๒๑. บรรดาใบอนุญาตการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพที่ให้ออกก่อนวันที่
เทศบัญญัติ ในกรณีขอลาไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ขอ ๒๒. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติในข้อ ๖. มีความผิดตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

ขอ ๒๓. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติในข้อ ๑๔. และข้อ ๑๕. มีความผิดตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ขอ ๒๔. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติในข้อ ๑๖. มีความผิดตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ขอ ๒๕. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติในข้อ ๑๗. มีความผิดตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

ขอ ๒๖. ให้นายกเทศมนตรีเมืองพนัสนิคม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อนุมัติ
สุวิจิตต์ นิจนิมิตต์
(นายสุวิจิตต์ นิจนิมิตต์)

ลงชื่อ วิจัย อัมราลิขิต
(นายวิจัย อัมราลิขิต)
นายกเทศมนตรี เมืองพนัสนิคม